

[Formanden.]7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

8) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.

Mødet hævet Kl. 17¹⁰.

44de Møde.

Onsdag den 15. Januar Kl. 13.

Formanden: For et Par Timer siden indløb her til Rigsdagen Meddelelse om, at Folketingsmand, fhv. Undervisningsminister Borgbjerg i Formiddags er afgaaet ved Døden.

Dette Budskab kommer os alle overraskende. Endnu for ganske faa Dage siden færdedes Borgbjerg rask og livlig iblandt os, stærkt optaget af de forskellige offentlige Anliggender, der havde hans Interesse. Men jeg erindrer, at han under et Møde i det udenrigspolitiske Nævn i Torsdags rakte mig en Seddel, hvorpaa han havde skrevet en Begæring om Orlov paa Grund af Sygdom. Borgbjerg havde paa Seddelen tilføjet, at der nok vilde blive Tale om et Hospitalsophold paa en 8—10 Dage. Det blev anderledes.

Det falder mig svært i faa Ord at sammenfatte, hvad jeg synes der kunde være Grund til for mig som Tingets Formand at sige i Anledning af dette Dødsfald, der berører mig og mange andre saa smerteligt.

Borgbjerg var jo ikke blot det Medlem af Folketinget, der havde den største

Anciennitet, idet han i over 37 Aar havde haft Sæde her. Han var en af de mest kendte Personer i Landet paa Grund af sin Deltagelse i det offentlige politiske Liv. I hver Krog af Danmark vidste man, hvem Borgbjerg var.

Ved hans Død er det, som om et af Skovens store Træer er segnet. Der bliver saa lyst om den Plads, hvorpaa han stod, og Savnet af ham vil føles haardt paa mange Maader.

I sine unge Studenteraar meldte Borgbjerg sig ind i det socialdemokratiske Parti. Det var ikke en platonisk Følelse, der drev ham, men Ønsket om helt og fuldt at slutte sig til Danmarks organiserede Arbejdere og gøre deres Sag til sin. Han beviste i sin utrættelige Gerning som Journalist og Agitator, at dette var Alvor.

Kæmpetog tog han, naar en Sag af Værdi skulde rejses. Drøje Hug kunde han levere, naar han fandt det nødvendigt. Men han ømmede sig heller aldrig, naar han selv kom ud for en ublid Medfart. I saa Henseende tog Borgbjerg altid Kaarene, som de var.

I 1898 valgtes Borgbjerg til Folketingsmand for Københavns 5te Kreds, og han kom ret hurtigt til at gøre sig gældende i Tinget. En Mængde vidt forskellige Spørgsmaal har han beskæftiget sig med, og han øvede en Indsats overalt. Lad mig her nævne Skattereformen ved Aarhundredets Begyndelse, hvor han for første Gang bragte Spørgsmaalet om Grundværdibeskatning ind i Forhandlingerne. Fra senere Perioder vil erindres Borgbjergs Indlæg i Debatterne om Retsreformen, om kirkepolitiske Anliggender og om Skole-spørgsmaal. For ikke at glemme hans fremragende Indsats ved Forfatningsreformens Gennemførelse, ved hvilken Lejlighed han som den første her i Rigsdagen gav Udtryk for vort nationale Haab om Sønderjyllands Genforening med Danmark.

I ca. 9 Aar var Borgbjerg Medlem af Regeringen og fik her rig Lejlighed til at godtgøre, hvilken udmærket Forhandlingens Mand han kunde være i de saglige Anliggender. Han skabte sig en smuk Po-